

Sygn. akt I ACa 1147/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSA Piotr Rusin</u>
Sędziowie:	SSA Barbara Górczanowska SSA Jerzy Bess
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Lech

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa L. N.

przeciwko Bankowi (...) SA w W. I Oddział w O.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 5 kwietnia 2012 r. sygn. akt I C 855/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**

3. **przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach na rzecz adwokata J. S. z Kancelarii Adwokackiej w S. , ul. (...), kwotę 3.321 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden złotych), w tym 621 zł podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce w postępowaniu apelacyjnym.**

Sygn.akt I A Ca 1147/12

UZASADNIENIE

Po sprecyzowaniu stanowiska powódka L. N. wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr. (...) wystawionego przez Bank (...) S.A. I Oddział w O. w dniu 2 marca 2000 r.

zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 12 listopada 2001 r. sygn.akt I Co 634/01.

W uzasadnieniu powództwa zakwestionowała datę wystawienia tego tytułu , podniosła że w umowie kredytowej będącej źródłem jej zobowiązań wobec pozwanego Banku nie określono żadnych warunków wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego , powódka nie składała się oświadczenia o poddaniu się egzekucji, podważyła rzetelność tego tytułu co do wskazanej w nim sumy zadłużenia 134.673,14 zł. mimo że z pism Banku z dat późniejszych aniżeli data wystawienia tytułu wynika niższa kwota zadłużenia , a mianowicie 46.000 zł.

Poza tym za brakiem bankowego tytułu egzekucyjnego w dacie jego wystawienia przemawia fakt poinformowania powódki pismem z daty późniejszej, bo z dnia 8 marca 2000 r. o wypełnieniu w dniu 9 stycznia 2000 r. weksla wystawionego przez powódkę na zabezpieczenie roszczeń pozwanego Banku z umowy kredytowej z oznaczeniem terminu płatności na dzień 17 marca 2000 r. Poza tym sam wypełnienia weksla w oparciu o deklarację wekslową przemawia za tym , że brak było podstaw do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego , gdyż uprawnienie to wystawienia takiego tytułu czyniłoby zbędnym zabezpieczenie wekslowe celem stworzenia wierzycielowi możliwości wystąpienia do sądu o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Bankowy tytuł ma przecież ułatwić dochodzenie roszczeń banku z pominięciem sądowego postępowania rozpoznawczego. Powódka podniosła też , że bankowy tytuł egzekucyjny został zaopatrzony w klauzulę wykonalności po upływie terminu przedawnienia z art. 118 k.c.

Strona pozwana- Bank (...) S.A., zwana w dalszym ciągu uzasadnienia jako „ Bank ”, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu .

Bank zaprzeczył o antydatowaniu wymienionego wyżej bankowego tytułu egzekucyjnego, zarzucił że w świetle art. 96 i 97 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. -Prawo bankowe (Dz.U.

Nr. 140, poz. 939 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia z powódką umowy kredytu oświadczenia dłużnika o poddaniu się egzekucji nie było wymagane oraz aby w chwili wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wierzytelność objęta tym tytułem była przedawniona , gdyż od daty jej wymagalności do dnia 2 marca 2000 r. nie upłynął okres trzech lat. Dodał też , że wskazanie w treści tytułu , że wskazanie w bankowym tytule egzekucyjnym iż roszczenie było wymagalne w dniu 2 marca 1998 r. nastąpiło omyłkowo , gdyż wymagalność ta powstała po upływie terminu określonego w oświadczeniu kredytodawcy o wypowiedzeniu kredytu , tj. w dniu 1 marca 2000 r. Nie zmienia to jednak postaci rzeczy, że powódka w chwili wystawienia tytułu była w Banku zadłużona na kwotę w nim wskazaną , a fakt wekslowego zabezpieczenia wierzytelności kredytodawcy nie pozbawiał prawa do uproszczonego dochodzenia roszczenia przez wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego , które po nadaniu mu sądowej klauzuli wykonalności umożliwiał złożenie wniosku o egzekucję należności.

Wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2012 r. sygn.akt IC 855/11 Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił powództwo , odstąpił od obciążenia powódki obowiązkiem zwrotu Bankowi kosztów procesu oraz orzekł o kosztach pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 5 marca 1997 r. powódka zawarła z poprzednikiem prawnym pozwanego Banku , Bankiem (...) S.A. -Oddział w O., umowę nr. (...)o kredyt inwestycyjny na przedsięwzięcia tworzące nowe miejsca pracy w działalnościach pozarolniczych w gminach wiejskich w kwocie 210.000 zł. z przeznaczeniem na sfinansowanie 10 nowych miejsc pracy , adaptację budynku , zakup samochodu dostawczego oraz wózka widłowego. Kredytobiorca

zobowiązał się wykorzystać kredyt na wskazany w umowie cel oraz do spłaty zadłużenia w terminach podanych w & 2 umowy. Kredytobiorcy przysługiwała dopłata ze środków Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na spłatę części oprocentowania kredytu , z tym że w razie niewywiązania się z zobowiązań umownych , w tym spłaty dwóch kolejnych rat lub odsetek środki te podlegały zwrotowi na rzecz Agencji wraz z ustawowymi odsetkami od ich otrzymania. W & 4 umowy Bank zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia kredytu w terminie 14 dni w całości lub w

części w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej, wykorzystania kredytu niezgodnie z przeznaczeniem lub niespełnienia innych zobowiązań. Wierzytelności kredytodawcy zostały zabezpieczone na kilka sposobów, między innymi zastaw bankowy i przelew polisy AC zakupionego samochodu, przewłaszczenie na zabezpieczenie wózka widłowego i maszyn znajdujących się w palarni kawy, a także weksla in blanco, zgodnie z deklaracją wekslową.

Powódka nie wywiązywała się z obowiązku terminowego zwrotu rat kredytu i pismem z dnia 14 kwietnia 1999 r. Bank wezwał ją do dobrowolnego uregulowania zadłużenia, na dzień 31 marca wynosiła 46.000 zł. z tytułu raty kapitału i 16.589 zł. z tytułu odsetek. W piśmie też podano, że zadłużenie nie jest obsługiwane od 15 października 1999 r. i niedotrzymanie określonego nim terminu spowoduje wszczęcie postępowania egzekucyjnego w stosunku do wszystkich zobowiązanych, a więc powódki i poręczycieli. Kolejnym pismem z dnia 26 kwietnia 1999 r. Bank poinformował powódkę, że zadłużenie z tytułu odsetek wzrosło do kwoty 17.660 zł.

Pismem z dnia 16 lutego 2000 r. Bank wypowiedział powódce umowę za skutkiem prawnym na dzień 1 marca 2000 r. W piśmie tym Bank podał, że na dzień 16 lutego 2000 r. stan zadłużenia wyniósł 201.067,45 zł., z czego kapitał do spłacenia w kwocie 134.673,14 zł. (w tym przeterminowany 37.673,14 zł.), i odsetki podlegające zwrotowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z tytułu otrzymanych dopłat w wysokości 43.217,68 zł. oraz z tytułu odsetek ustawowych od otrzymanych dopłat w wysokości

23.176,63 zł.

W dniu 2 marca 2000 r. Bank wystawił na podstawie art. 96 Prawa bankowego bankowy tytuł egzekucyjny nr. (...) przeciwko powódce na zadłużenie należności głównej w wysokości 134.673,14 zł. na dzień 2 marca 1998 r., co było błędnym wpisem, gdyż chodziło

o 02 marca 2000 r., odsetki umowne w kwocie 66.394,41 zł. w wysokości 39 % rocznie za czas od 5 marca 1997 r. do 2000 r. liczone od kwoty 134.673,14 zł., oraz na dalsze odsetki ustawowe od dnia wystawienia tego tytułu.

W dniu 13 sierpnia 2001 r. Bank złożył w Sądzie Rejonowym w Opatowie wniosek o nadanie przedmiotowemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności i postanowieniem z dnia 12 listopada 2001 r. sygn.akt I Co 634/01 Sąd Rejonowy w Sandomierzu wniosek ten uwzględnił.

Postępowanie przygotowawcze z doniesienia powódki w sprawie poświadczenia nieprawdy w bankowym tytule egzekucyjnym co do okoliczności mających znaczenie prawne przez dyrektora Banku i pracownicę komórki windykacyjnej zakończyło się prawomocną odmową wszczęcia dochodzenia wobec braku danych uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Postanowieniem z dnia 24 października 2011 r. Prokurator Rejonowy w Opatowie zatwierdził odmowę wszczęcia dochodzenia w sprawie poświadczenia nieprawdy w dniu 6 maja 1999 r. w O. przez rzeczoznawcę K. S. przy ocenie technicznej samochodu F. (...) poprzez wpisanie do protokołu informacji, iż pojazd zbadano w obecności właściciela pojazdu, co nie było zgodne z rzeczywistością - działając tym samym na szkodę L. N., to jest o przestępstwo z rt. 271 & 1 k.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego oraz w sprawie doprowadzenia L. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 35.000 zł. w maju i czerwcu 1999 r. w O., poprzez wprowadzenie w błąd co do okoliczności sprzedaży wózka widłowego na rzecz firmy PHU (...) C. i niedokonania przelania pieniędzy pochodzących ze sprzedaży wózka widłowego tytułem

spłaty zaciągniętego kredytu w Banku (...), to jest o przestępstwo z art.

286 & 1 k.k. - wobec niepopelnienia czynu zabronionego. Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2011 r. sygn.akt II Kp 236/11 Sąd Rejonowy w Opatowie po rozpoznaniu zażalenia L. N. utrzymał w mocy postanowienie Prokuratora Rejonowego w Opatowie.

Powódka dochodziła już pozbawienia wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego pozwem z dnia 18 stycznia 2005 r. powołując się na fakt wygaśnięcia zobowiązania objętego tym tytułem na skutek porozumienia z kwietnia

1999 r. zawartego z wierzycielem, zgodnie z którym przedmioty ruchome stanowiące zabezpieczenie kredytu wydane Bankowi zaspokoili w całości wierzycielność kredytodawcy. Powództwo to zostało oddalone prawomocnie wyrokami Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 22 lutego 2006 r. sygn.akt IC 1147/05 i Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 sierpnia 2006 r. sygn.akt I A Ca 810/06 z uzasadnieniem, że środki pieniężne uzyskane ze sprzedaży tych rzeczy tylko częściowo zaspokoili roszczenie Banku.

Poczyniwszy powyższe ustalenia Sąd Okręgowy powiada, że powództwo nie może zostać uwzględnione gdyż żaden z zarzutów dotyczących tytułu wykonawczego, które stosownie do art. 854§3 k.p.c. winny być wyczerpująco powołane w pozwie, nie uzasadnia przyjęcia którejkolwiek z przesłanek z art. 840 §1 k.p.c.

I tak chybiony jest zarzut powoływania się na brak oświadczenia o poddaniu się egzekucji skoro czynność bankowa jaką było zawarcie umowy kredytowej miała w dniu 5 marca 1997 r.

i przepisy obowiązujące wówczas nie wymagały oświadczenia o poddaniu się egzekucji, który to wymóg wprowadziła dopiero z dniem 1 stycznia 1998 r. obecnie obowiązująca ustawa -Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. w art. 97 ust. 1 i 2. W takiej sytuacji brak takiego oświadczenia nie stanowił przeszkody do nadania bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. W tym duchu wypowiedział się też Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 grudnia 1998 r. sygn.akt III CZP 46/98 -OSNC 1999, NR.7-8, poz 125, kształtując orzecznictwo sądowe w tej materii.

Zarzut, że zobowiązanie wygasło w dacie wystąpienia przez Bank o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności o czym miałyby świadczyć zerowe saldo rachunku na dzień 30 grudnia 2000 r., gdyż z & 7 umowy kredytowej wynika, że w przypadku niespłacenia w terminie raty kredytu lub odsetek Bank w następnym dniu przenosi nieuregulowane zobowiązania na odpowiednie rachunki.

Twierdzenie, że zobowiązanie wygasło w całości po przeniesieniu na rzecz Banku i następnie sprzedaży rzeczy ruchomych powodki stosownie do porozumienia zawartego w kwietniu

1999 r. nie może także skutkować uwzględnieniem powództwa, gdyż było już przedmiotem rozpoznania z negatywnym dla powodki skutkiem w sprawie IC 1147/05 Sądu Okręgowego w Kielcach.

Nie został wykazany także zarzutu przedawnienia egzekwowanego roszczenia. Roszczenie Banku, do którego zakresu działania należy między innymi udzielanie kredytów przedawnia się z upływem lat trzech od dnia wymagalności stosownie do art. 118 k.c. Bieg terminu przedawnienia następuje między innymi przez złożenie wniosku nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, jak to rzekł Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 stycznia 2004 r. sygn.akt III CZP 101/03 opublikowanej w OSNC 2005/4/58. Powódka zaprzestała spłacać terminowo raty kredytu już od 15 października 1998 r. i zaległości jej wzrastały zarówno co do kapitału jak i odsetek, co w końcu doprowadziło do wypowiedzenia umowy kredytowej ze skutkiem prawnym na dzień 1 marca 2000 r.

1 wystawienia w dniu następnym bankowego tytułu egzekucyjnego ze wskazaniem należności głównej w kwocie 134.673,14 zł. według stanu na dzień 2 marca 2000 r. Omyłkowe wskazanie, że należność ta była wymagana na dzień 2 marca 1998 r. nie może w świetle art. 840 §1 k.p.c. uzasadniać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności gdyż przedmiotem powództwa jest bankowy tytuł egzekucyjny z dnia

2 marca 2000 r. zaopatrzonej w klauzulę wykonalności postanowieniem sądowym

z dnia 12 listopada 2001 r. Od daty wymagalności kredytu ustalonej na dzień 2 marca

2000 r., a nawet od dnia zaprzestawania obsługi zadłużenia w dniu 15 października 1998 r., do chwili złożenia w dniu 13 sierpnia 2001 r. przez Bank wniosku o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności nie upłynął okres lat trzech, a zatem w chwili wydawania tytułu wykonawczego roszczenie Banku nie było przedawnione.

Nie znalazły potwierdzenia zarzuty co do antydatowania tytułu wykonawczego oraz działania przez dyrektora Banku i pracownika komórki windykacyjnej na szkodę powódki, które przedmiotem badania organów ścigania . Organy te nie znalazły podstaw do pociągnięcia tych osób do odpowiedzialności karnej.

Fakt dodatkowego zabezpieczenia kredytu , między innymi przez wypełnienie weksla in blanco jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż przedmiotem powództwa jest bankowy tytuł egzekucyjny, a nie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany na podstawie weksla.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy oddalił powództwo jako bezzasadne , ale odstąpił od obciążenia powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu Bankowi na podstawie art.

102 k.p.c. z uwagi na jej trudną sytuację majątkową.

Jako podstawę prawną przyznania pełnomocnikowi powódki wynagrodzenia za zastępstwo prawne z urzędu Sąd Okręgowy powołał & 6 pkt. 6 w związku z & 2 ust. 1, 2 i

3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.Nr. 163 , poz. 1348 ze zm.).

W apelacji, opartej na zarzutach naruszenia przepisów postępowania , a mianowicie przyjęcie za prawdziwe twierdzeń Banku , że jego postępowanie w stosunku do powódki jako kredytobiorcy było prawidłowe , nieuwzględnienia wniosku o powołanie dowodu z opinii biegłego sądowego i konsekwencji poczynienie sprzecznych ustaleń faktycznych z zebranych w sprawie materiałem , a także zarzutach prawa materialnego przez przyjęcie , że mimo braku oświadczenia o poddaniu się egzekucji wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego było zgodne z przepisami Prawa bankowego , powódka wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa lub o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów procesu. Jej pełnomocnik na rozprawie apelacyjnej złożył oświadczenie że koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym nie zostały pokryte w całości ani w części.

W odpowiedzi na apelację Bank wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Rozpoznając apelację, Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie może odnieść skutku.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku odniósł się żądania powódki w znacznie szerszym zakresie aniżeli wymaga tego art. 843 & 3 k.p.c. Przepis ten bowiem stanowi, że w pozwie powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie mógł w tym czasie zgłosić, pod rygorem utraty korzystania z nich w dalszym postępowaniu . W chwili wniesienia pozwu znana była powódce data wydania bankowego tytułu wykonawczego , jego treść, treść rozstrzygnięcia zapadłego w wyniku rozpoznania pierwszego powództwa o pozbawienie przedmiotowego tytułu wykonawczego wykonalności w sprawie zawisłej przed Sądem Okręgowym w Kielcach do sygn.akt IC 1147/05 . Mimo to w pozwie powołała się tylko na przedawnienie roszczenia objętego tytułem wykonawczym , a dalsze zarzuty przedstawiła w dalszym toku i do ich wszystkich Sąd I instancji wyczerpująco się stosunkowo , po ustaleniach poczynionych na podstawie zebranych w sprawie dowodów , w głównej mierze dowodach z dokumentów urzędowych i prywatnych , które były wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy , bez potrzeby sięgania do dowodu z opinii biegłego , gdyż okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy nie wymagały specjalnych wiadomości

I tak zarzut przedawnienia został przez Sąd Okręgowy rozpoznany i szeroko uzasadniony

przy przyjęciu najkorzystniejszej dla powódki wersji, że roszczenie kredytodawcy stało się wymagalne już w dniu 15 października 1998 r. Od tej daty bowiem do dnia złożenia wniosku o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnego

klauzuli wykonalności w Sądzie Rejonowym w Opatowie w dniu 13 sierpnia 2011 r. nie upłynął okres trzech lat, o który mowa w art.

118 k.c. w części dotyczącej roszczeń wynikających z działalności gospodarczej. Przy przyjęciu natomiast koncepcji pozwanego Banku w odpowiedzi na apelację, czy stanowiska cały pozostały do spłacenia kredyt stał się wymagalny z chwilą upływu terminu wypowiedzenia kredytu, roszczenie Banku stałoby się wymagalne i tym bardziej zarzut przedawnienia roszczenia w chwili złożenia wniosku klauzulowego, który zgodnie ze stanowiskiem ugruntowanym w orzecznictwie sądowym przerywa bieg terminu przedawnienia, byłby tym bardziej bezzasadny. Po wydaniu postanowienia klauzulowego w dniu 12 listopada

2001 r. do chwili złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w dniu 14 stycznia 2002 r. u Komornika Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Sandomierzu do sygn. akt II Km 28/02 także nie upłynął okres trzech lat z art. 118 k.c.

Pozostałe zarzuty nie były zgłoszone w pozwie w niniejszej sprawie mimo wymogu z art.

843 & 3 k.c., ale i tutaj Sąd Okręgowy zajął stanowisko, które zasługuje na pełną aprobatę. Dotyczy to daty wystawienia tytułu, konsekwencji omyłkowego wskazania daty zadłużenia, antydatowania bankowego tytułu egzekucyjnego, kwestionowania wysokości zadłużenia czy też zarzutu, że roszczenie Banku zostało w całości zaspokojone zgodnie z porozumieniem jakie miało zostać zawarte w kwietniu 1999 r. między powódką a Bankiem. Ten ostatni zarzut był już zresztą przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia z negatywnym dla powódki skutkiem w sprawie IC 1147/05 Sądu Okręgowego w Kielcach, co z mocy art.

365 i art. 366 k.p.c. jest wiążące dla stron także w niniejszej sprawie.

Fakt zabezpieczenia roszczenia o spłatę kredytu w inny sposób, między innymi przez wystawienie weksla, nie stanowi przeszkody do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego.

Chybiony jest także zarzut naruszenia prawa materialnego polegający na przyjęciu przez Sąd za ważny bankowy tytuł egzekucyjny mimo braku oświadczenia dłużnika. Czynność bankowa jaką zawsze było udzielenie kredytu została zawarta przed dniem wejścia w życie art. 97 ust. 1 i 2 Prawa Bankowego z 29 sierpnia 1997 r. i wymogi przewidziane w tych przepisach nie mogą znaleźć do przedmiotowej umowy kredytowej zastosowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. oddalił powództwo jako bezzasadne.

W obecnej fazie procesu Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c., gdyż znając wyczerpujące motywy, które legły u podstaw rozstrzygnięcia powódka zdecydowała się na jego zaskarżenia narażając stronę przeciwną na dodatkowe koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym i musi ponieść konsekwencje tego kroku w postaci obowiązku zwrotu tych kosztów stosownie do art. 98 & 1 i 3 w związku z art. 391 & 1 k.p.c. Koszty te Sąd II instancji określił w wysokości stawki minimalnej z & 6 pkt. 6 w związku z & 12 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.Nr. 163, poz. 1349 ze zm.).

O kosztach zastępstwa prawnego powódki z urzędu w postępowaniu apelacyjnym orzeczono w oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy-Prawo o adwokaturze oraz & 2 ust. 3, & 6 pkt. 6, & 13 ust. 1 pkt. 2 oraz & 19-21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.